

Sygn. akt II Ka 476/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Półtorak

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2019 roku

sprawy **A. J.**

obwinionego z art. 92 a kw

z powodu, apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 5 marca 2019r., sygn. akt II W 1104/18

wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 30 zł opłaty za II instancję oraz obciąża go wydatkami postępowania odwoławczego w kwocie 50 zł.

Sygn. akt II Ka 476/19

UZASADNIENIE

A. J. obwiniony został o to, że w dniu 31 sierpnia 2018 r. o godz. 10.04 w miejscowości C. gm. B. kierując pojazdem m-ki I. nr rej. (...) w terenie zabudowanym przekroczył dozwoloną prędkość o 36 km/h (86/50 km/h),

tj. o wykroczenie z art. 92a kw.

Wyrokiem z dnia 5 marca 2019 r. Sąd Rejonowy w Garwolinie uznał A. J. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za ten czyn na podstawie art. 92 a k.w. w zw. z art. 24 §1 i 3 k.w. „wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 300 złotych; zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 30 zł tytułem opłaty.

Apelację od tego wyroku wniósł obwiniony zarzucając:

1. Błędą ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego polegającą na nieuwzględnieniu jego wniosku dowodowego złożonego na rozprawie w dniu 5 marca 2019 roku, w sytuacji kiedy z akt sprawy w niewyjaśnionych okolicznościach znika materiał dowodowy w postaci wydruku tachografu – k. 3 i w konsekwencji orzekanie przez Sąd w oparciu o niepełny materiał dowodowy, przy uwzględnieniu jedynie okoliczności jakie Sąd miał w pamięci rozprawy;
2. Nieuwzględnienie jego wniosku o wydanie kopii nagrania z wideorejestratora z dnia 31 sierpnia 2018 roku, a wydanie mu w zamian nagrania z rozprawy, którego nie żądał, co uniemożliwiło mu podjęcie skutecznej obrony;

które to naruszenia doprowadziły do wydania zaskarżonego orzeczenia i w konsekwencji uznanie, iż w dniu 31 sierpnia 2018 roku o godz. 10:04 w miejscowości C. gm. B. kierując pojazdem m-ki I. nr rej. (...) w terenie zabudowanym przekroczył dozwoloną prędkość o 36 km/h.

w związku z powyższym wniosł o :

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od zarzucanego mu czynu ewentualnie;
2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji;
3. zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew zarzutom zawartym w środku odwoławczym wniesionym przez obwinionego Sąd meriti przy rozpoznaniu przedmiotowej sprawy nie dopuścił się błędów natury proceduralnej, które skutkować by miały dokonaniem błędnych ustaleń faktycznych. W trakcie przewodu sądowego przeprowadzone zostały, i to w sposób wymagany procedurą wszelkie dostępne dowody niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, a ich ocena zgodna jest z zasadami logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego. Zaprezentowana przez sąd I instancji ocena dowodów nie przekracza granic oceny swobodnej, została we właściwy sposób uargumentowana w uzasadnieniu wyroku i w żaden sposób nie została zakwestionowana w apelacji wniesionej przez obwinionego.

Obwiniony, we wniesionej przez siebie apelacji podniósł, iż nie został uwzględniony jego wniosek o wydanie kopii nagrania z wideorejestratora dokonanego w trakcie kontroli drogowej przeprowadzonej w dniu 31 sierpnia 2018 r., ponieważ w to miejsce został mu wydany zapis rozprawy sądowej. Sąd Okręgowy nie był w stanie zweryfikować prawdziwości twierdzeń obwinionego, jednakże aby usunąć w tym zakresie wszelkich wątpliwości, Sąd Odwoławczy zdecydował, aby w trakcie postępowania odwoławczego doręczyć A. J. kopię płyty DVD z nagraniem z wideorejestratora.

Jeszcze w trakcie postępowania pierwszoinstancyjnego obwiniony złożył płytę z DVD z wydrukiem czasu jego pracy, jako kierowcy w dniu zdarzenia. Autor apelacji zarzucił, że sąd meriti nie „odtworzył” tego nagrania na rozprawie. Zaznaczyć jednak należy, że w trakcie postępowania odwoławczego analogicznie próbę podjął Sąd Odwoławczy, jednak i w tym przypadku zakończyła się ona niepowodzeniem. Nie był to jednak dowód, który mógłby doprowadzić do odmiennych ustaleń w przedmiotowej sprawie. W trakcie kontroli drogowej, przez funkcjonariusza policji D. P. dokonany został i zabezpieczony wydruk z tachografu pojazdu kierowanego przez obwinionego, a który zawarty jest w kopercie załączonej do akt sprawy (k. 3). Faktem jest, że w wydruku tym zapis dotyczy nominalnie godz. 8.04, jednak jak wynika z wiarygodnych zeznań funkcjonariuszy policji dokonujących kontroli drogowej wynika to z niedostosowania czasu pracy tachografu do czasu letniego obowiązującego w czasie zdarzenia. To „niedostosowanie” spowodowało, że w rzeczywistości tachograf rejestrował zdarzenie – poruszanie się przez obwinionego samochodem – w „rzeczywistym” czasie, czyli o godz.10.04. Powyższego ustalenia nie może podważyć ta tylko okoliczność, że z wydruku z tachografu usunięta została jego część wskazująca na czas dokonania wydruku. W tym przedmiocie toczy się postępowanie karne, którego wyniki nie mogą mieć wpływu na rozstrzygnięcie zapadłe w przedmiotowej sprawie. Czas dokonania przedmiotowego wydruku wynika bowiem z przywołanych wyżej zeznań D. P. i J. B..

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należy, iż apelacja obwinionego jest niezasadna a zawarte w niej zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie, zarówno co do ustaleń faktycznych, jak i przyjętej przez Sąd Rejonowy kwalifikacji prawnej czynu przypisanego obwinionemu. Zastrzeżeń Sądu Okręgowego nie budzi również rodzaj i rozmiar kary orzeczonej wobec oskarżonego.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 437 §1 kpk w zw. z art. 109 §2 kpsw, Sąd Okręgowy w Siedlcach orzekł jak w wyroku. Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadniają art. 121 §1 kpsw w zw. z art. 636 §1kpk, art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 grudnia 2017 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. poz. 2467).